

IMAKEZDEMÉNYEZÉS A VÁROSÉRT

Szeresd a várost, szeresd az egyházat!

Imakezdeményezés az egyház és a város megújulásáért

BEVEZETÉS:

Miután a feltámadt Jézus kijelentette a tanítványoknak, hogy mi lesz a feladatuk (tanúim lesztek), és hogyan valósulhat ez meg (erőt kapnak a Szentlélek által).

A tanítványok várnak és imádkoznak: „Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával és testvéreivel együtt.” (ApCsel. 1.14).

Húsvét és pünkösd között, ha fizikailag nem is egy helyen, de szeretnénk egy szívvel és egy lélekkel, kitartóan imádkozni azért, hogy Isten Lelke látogassa meg az egyházunkat és városunkat.

A városért és az egyházért való imádság:

- Emlékeztet minket, hogy az evangélium terjedése nem a mi hatalmunkban áll, és nem is a mi dicsőségünket szolgálja;
- Segít nekünk egyre mélyebben belépni abba, hogy Jézus szemével lássuk, és az Ő indulatával szeressük a városunkat, és benne az egyházunkat;
- Megláttatja velünk, milyen mély elesettségben vagyunk bűneink és nyomorúságaink miatt;
- Eszköze lehet annak, ahogy Isten az ő kegyelme szerint kiárasztja Lelkét egyházunkra, gyülekezeteinkre, városunkra.

KERETEK:

- Ne feledd: az imádság munka. A munkának gyümölcse van. Isten azt ígéri, hogy aki keresi őt, meg is találja.
- Napi fél óra imádság - add rá oda az időt. Akkor is, ha szaladnék... ha feszítenek a tennivalóid... Akkor is, ha 5 perc után úgy érzed, ennyi volt. Maradj ott Isten előtt ebben a 30 percben, akkor is, ha nehéz.
- Az imádság bibliai szakaszokhoz kapcsolódik. Egy héten több alkalommal is elmélyülhetsz az Igében, próbáld egyre mélyebben megragadni, megrágni, megenni az Igét (Ez. 2.8).
- Az Igéhez kapcsolódó gondolatok vezethetnek, de nem kell, hogy fogva tartsanak; az imádságban Isten maga vezet.
- Az imádságot ún. "gyakorlatok" kísérik; olyan tapasztalatok, amelyek segítenek belépni abba, hogy imádságos szívvel, egyre inkább Jézus indulatával lásd a városunkat. Próbáld kitenni magad ezek által Isten Lelkének minden héten, ez része a formálódásodnak.
- Hasznos, ha naplószerűen vezeted legfontosabb tapasztalataid, felismeréseid. Jegyezd fel, ha úgy látod, Isten mond valamit, hív valamire.

Ez az anyag minden héten 5 napot ölel fel. Légy irgalmas és kegyelmes önmagadhoz az imádság munkájában; még ha munka is, odaszánás is, akkor sem a mi teljesítményünkről szól. Az imádságban a bennünket Krisztusban megváltó, ránk igent mondó és bennünket teljesen elfogadó Atya jelenlétében vagyunk.

JEGYZETEK:

1. HÉT – Imádság és várakozás: ApCsel 1.4-8, 14.

Heti gyakorlat: *Imaséta a lakó- vagy gyülekezeti területen*

Pál apostol bejárta és jól megnézte Athén városát (ApCsel 17), mielőtt hirdette ott az evangéliumot. Először látott, majd engedte, hogy amit lát, elérje a szívét (háborgott a lelke), végül mindennek alapján szólt.

Tegyél egy hosszabb imádságos sétát a lakókörnyezetekben, a következőket magad előtt tartva:

- Mit láatsz – és mit lát Jézus?
- Milyen emberek jönnek eléd? Melyek a legfőbb kérdéseik, örömeik, félelmeik? Miben találják életük, létezésük célját?
- Mit érzel – és mit érez Jézus? Kérd Jézust séta közben, hogy adja, hogy úgy lásd ezt a helyet, ahogy ő látja; és érezz úgy, ahogy ő érez.
- A séta után imádságban gondolj vissza: milyen képek, benyomások, gondolatok maradtak meg benned? Tárd fel a szíved Istennek. Beszélj róluk az Úrral: mit kérsz a részükre - és mire (milyen tettek) indít ez? Milyen lenne ezen a helyen Isten országának tanúja lenni?
- Rögzítsd benyomásaid, felismeréseid a naplódba

Megérkezés az imádságba. Lesztek nekem tanúim, ígéri Jézus

- Hogyan képzeled ezt el, hogyan szeretné látni ezt Jézus városukban?
- Hogyan imádkozom, mire van hitem, minek szánom oda magam?

Első nap – ApCsel. 1.4-8

Elgondolkodom a tanítványok vágyán: *"Uram, nem ebben az időben állítod helyre Izrael országát?"* Ha Jézus feltámadása által Izrael Messiásának bizonyult, akkor eljött a nap, hogy Isten országa teljessé legyen, Isten uralma betöltse az egész földet. Én is imádkozom: *"Jöjjön el a te országod..."* Kérem, hogy amint elkezdem ezt az imádságos időszakot, egyre jobban vágyjam az ő országának megjelenését.

Második nap – ApCsel. 1.4-8

Jézus azt mondja, Isten országának a teljessége még nem jött el, ehelyett küldetést kapunk: Tanúim lesztek...

Hogyan vagyok Isten országa tanúja városunkban?

Hogyan éli meg ezt a tanúságot gyülekezetünk?

Kérem az Urat, hogy egyre mélyebben megismerjem, milyenek szeretné látni egyházunkat, gyülekezetünket mint Isten országának tanúja a városban.

Harmadik nap – ApCsel. 1.4-8

"Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek..."

Az Atya színe előtt számba vehetem erőtlenségeim, erőtlenségeink.

Hol folyik el szolgálatomból az élet? Milyen volt, amikor a Lélek ereje járt át?

Hogyan kíván ezzel az ígérettel Jézus magához hívni a mai napon?

Kérem a Szentlélek erejét, és a türelmet, hogy várjak rá.

Negyedik nap – ApCsel. 1.14

Mások is imádkoznak velem együtt. Számos testvérem ugyanilyen kételyek és ugyanilyen örömök közt van, amint az egyház és a város megújulásáért imádkozik, mint én. Így volt ez kétezer éve, és azóta is oly sokszor az egyháztörténet folyamán. Számba veszem a testvéreimet, számba veszem hitbeli őseinket, és emlékezem Isten hűségére. Amit ígér, azt meg is cselekszi.

Ötödik nap – ApCsel. 1.4-8, 14.

Visszatekintek az első hétre. Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek? Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján. Hogyan akar formálni az imádság által?

Magam elé képzelem a gyülekezetem, a lakónegyedet, ahol élek, a munkatársaim, a barátaim... és megerősítem magam Jézus szavaival:

"Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig."

2. HÉT – Szeresd a várost! (1) – 1Móz. 4.16-24; Jer. 29.4-7, Jel. 22.1-5

Miért építünk várost? Mi a város? Egyszerre torzult a bűn miatt, és mégis annak a színtere, ahol az embernek adott kulturális mandátum kibontakozik. Gyakran csak úgy látjuk, mint a "bűnös város", ugyanakkor az emberi történelem a Biblia tanúsága szerint egy városba fut ki: ez az Új Jeruzsálem.

Hogyan segít ez a bibliai látomás meglátni városunkban a szépet és a jót, valamint hogyan segít jobban szeretni a várost?

Heti gyakorlat: Beszéljess egy nem keresztyén és/vagy nem hívő emberrel, aki a munkájával a város javát (shalomját, vö. Jer. 29.7) szolgálja (eladó, fodrász, buszsofőr, tanár, kukás, orvos...)

Miért teszi, amit tesz? Mit gondol, mit ad munkájával másoknak? (Nagyszerű lehetőség, hogy megköszönd neki, amit mindannyiunkért végez)

Kérdezd meg, hogyan látja a várost/azt a szegmenst, ahol ő él és dolgozik.

A beszélgetés után imádságban reflektálj arra, hogyan áldás ennek az embernek a munkája mindannyiunk számára, és mit tanít arról, ahogy Isten szereti és fenntartja a várost.

Felismeréseid fordítsd imádságba, majd rögzítsd a naplódba.

Első nap – 1Móz. 4.16-24

Előttem van Káin, aki Isten színe előtt menekül. Nem ítélem azonnal el... talán Isten arról beszél velem, hogy én is menekülök előle... Kérem, hogy vizsgáljon meg.

Meggondolom, hogy mindaz, amit Káin tesz, része annak, ami a teremtésbeli jóból megmaradt a bűneset után is: működik a házasság, gyermek fogan és születik. Hasonlóan, a teremtett világra vonatkozó "művelje és őrizze" parancs sem szűnt meg; Káin várost épít, ami a biztonság, az emberi együttműködés, a kultúra kibontakozásának a helye. Így jelennek meg utódai életében a pásztorkodás, a zene, a fém megmunkálás mesterségei. Mindez egyszerre Istentől való jó, és mégis, bűnnel fertőzött: Lámek hatalma jeleként már két feleséget vesz, majd a Biblia első költeményében az erőszakot dicsőíti.

Engedem, hogy az Úr megmutassa nekem a városunkat ennek a fényében. Miben tapasztalom a jót, miben látom a bűn rontását?

Különösen a házasságokra, családokra figyelek ezen a napon.

Kérem, hogy törje meg a szívem a házasságok, családok megtörtsége felett...

Második nap – 1Móz. 4.16-24

Újra Káin és leszármazottai története vezet az imádságban, de most inkább a hivatásokra figyelek.

Milyen hivatásban élő emberek munkájával találkoztam az elmúlt napokban? (közlekedés, vásárlás, ételmiszer előállítás, gyógyítás, oktatás, művészet stb. területein...) Istennel együtt felidézem ezeknek az embereknek arcát, hangját, munkáját... Miben láttam a jót, miben tapasztaltam a bűn torzító hatását? Egészen konkrétan imádkozom ezekért az emberekért; megköszönöm, ahogy

Isten gondviselését testesítik meg, megbocsátok azért, ami miatt esetleg haragszom valakire, és közbenjárok értük.

Harmadik nap – Jer. 29.4-7

Hogyan lehetne élni, Istent szolgálni abban a Babilonban, amely földig rombolta Jeruzsálemet és az Úr házát? Hogyan lehetne egy ilyen istentelen közegben építkezni, szeretni és sokasodni, esküvői örömnépet tartani? Hogyan dolgozhatnánk egy idegen város jólétén?

Meggondolom, hogy amit itt a próféta üzen a fogságban élő népnek, nem kevesebb, mint amit Jézus él és tanít: áldássá lenni az ellenségnek.

Kérem, mutassa meg, ha bármi akadályozza bennem, hogy szeressem a várost, ahol élek. Vizsgálja meg a szívem, és ha kell, leplezze le büszkeségem, megvetésem, közömbösségem a körülöttem élők iránt. Segítsen, hogy szeressem a várost és imádkozzam érte az Úrhoz.

Mutassa meg, mit tehetek a lakókörnyezetemért, a szomszédaimért, amit eddig nem tettem...

Negyedik nap – Jel. 22.1-5

Kérem az Urat, hogy láthassam vele együtt az Új Jeruzsálemet, azt a várost, amely a mennyből száll alá. Megpróbálom ennek a fényében elképzelni városunkat: milyen lenne, ha az élet vizének folyója az utcákon folyna, ha nem lenne átok a városon, ha itt lenne köztünk az Úr trónja, és mindenki ismerné és imádná a Barányt?

Kérem, hogy ez az elgondolás növelje szívemben a vágyat, hogy kiáltsak a Lélek kiáradásáért városunkban. Hogy minél többen ismerjék és imádják őt már itt és most, és minél többen találjanak gyógyulást és vigasztalást a megöletett Baránynál. Hogy minél teljesebben megjelenjen dicsősége közöttünk.

Ötödik nap – 1Móz. 4.16-24; Jer. 29.4-7, Jel. 22.1-5

Visszatekintek az egész hétre.

Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által?

Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy a várost, ahogy azt Jézus szereti?

3. HÉT – Szeresd a várost! (2) – Jón. 3-4, ApCsel. 17.16-34.

Mindkét bibliai szakasz szembeesít a bűn és megtörtség jelenlétével a városban. De míg Jónásban ez ítélkező és önigazoló szívvel párosul (szemben az Úr könyörületével), Pál apostol Athénban nem "kiakad", hanem "háborog a lelke" és evangéliumot hirdet.

Heti gyakorlat: Látogasd meg a város egy olyan negyedét, amely egészen más, mint ahol te élsz/szolgasz. Ez lehet gazdasági távolság (sokkal jómódúbb vagy szegényebb), de lehet kulturális is (pl. cigányok által lakott rész, vagy éppen a bulinegyed késő este...).

Kérd az Urat, hogy amint bejárod ezt a városrészt, látod az embereket, az otthonokat, a boltokat, az intézményeket, beszéljen veled.

Kérdezd, hogy ezen a tapasztalaton keresztül mire nyitja meg a szemeidet önmagaddal, a várossal, és az ő szívével kapcsolatban. Felismeréseid fordítsd imádságba, majd rögzítsd a naplódba.

Első nap – Jónás 3.1-4

A zsidók számára gyűlölt Ninive, az ellenséges és istentelen város "nagy városa volt Istennek", fontos és értékes az Úrnak.

Elképzelem, milyen volt ez a város, hogyan élhettek az emberek, hogyan működött a gazdaság, milyen volt a vallás, hogy Isten azt mondja, elpusztítja őket. Milyen az a város, amely megérett az ítéletre?

Milyen a mi városunk ennek a fényében?

Jónás szavait fontolgatom, kóstolgom: *"Még negyven nap, és elpusztul Ninive!"*

Mi zajlik a szívemben, ha arra gondolok, Isten igazságos Isten, aki megítéli a bűnt a mi városunkban is? Mi van Isten szívében, amikor ítéletet hirdet?

Kérem, hogy egyszerre legyen bennem erős Isten igazsága a bűnnel szemben, és Isten fájdalma, amint látja a város bűn miatt kifordult életét.

Második nap – Jónás 3.4-10

"Ninive lasokai azonban hittek Istennek..." Meggondolom, milyen lehet, amikor egy város apraja-nagyja bűnbánatot tart az Úr előtt.

Hogyan nézne ki városunk, mi történne a templomokban, az utcákon, a munkahelyeken, az otthonokban, a közintézményekben, ha kiáradna a bűnbánat Lelke?

Majd imádkozom a niniveiek szavaival: *"Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfélekezzi izzó haragját, és nem veszünk el!"*

Imádkozom, hogy az Úr látogassa meg városunkat.

Közbenjárok, hogy ajándékozza meg népét a bűnbánat kegyelmével.

Harmadik nap – Jónás 4.

Isten megszánta a bűnös várost, Jónás pedig felháborodott. Öröme telt volna abban, ahogy Isten elpusztítja népe hitetlen ellenségeit.

Milyen gyakran él bennünk, Isten népében, ugyanez a lélek, amikor az istentelenséget látjuk magunk körül.

Kérem az Urat, hogy vizsgálja meg a szívem: nem dühít-e engem is, hogy ő kegyelmes és irgalmas Isten, akinek türelme hosszú, szeretete nagy?

Van-e bennem valami, ami tiltakozik az Úr nagylelkű, gazdag, tékozló kegyelme ellen?

Bűnbánatot tartok szűkkeblűségem miatt, és kérem, hogy a szívemet egyre mélyebben formálja át Istennek az az irgalma, könyörületessége, amiről a 11. versben vall.

Negyedik nap – ApCsel. 17.16-34

Meggondolom, milyen lehetett Pál apostolnak bejárni Athén városát, mit élt át, amikor a bálványok miatt háborgott a lelke.

Vajon milyen isteneket látott, és mit érzett mindezek felett az ő Istene, a názáreti Jézus Krisztus?

Próbálom megérteni, hogy lelke megrendülése, felkavarodása nem az athéniak lenézése, megvetése felé mozdította, hanem kreatívvá tette abban, hogyan hirdesse nekik az evangéliumot.

Kérem az Urat, mutassa meg nekem, milyen bálványokkal van tele a mi városunk. Imádkozom, hogy a szívemben az legyen, ami Jézus szívében van, amikor erre néz.

Kérem, mutassa meg, hogyan képviselhetem - szólhatom és cselekedhetem - Jézus evangéliumát mindezek fényében.

Kérem, hogy nyisson kapukat az evangélium hirdetésére a következő napokban.

Ötödik nap – Jón. 3-4, ApCsel. 17.16-34.

Visszatekintek az egész hétre.

Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által?

Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy a várost, ahogy azt Jézus szereti?

4. HÉT – Szeresd az Egyházat! - Bűnvallás – Nehémiás 1., Ef. 4.25-32

Bele kell állnunk Isten népének, az egyháznak a bűneibe, bűnvallással, hiszen mindazok a mieink is. Ezen a héten, a húsvét és pünkösd közti idő közepén, bűnvallásban és megbocsátásban járulunk Isten elé. Sok keserűség, harag, megbotránkozás, panasz van bennünk - sebek, amit az egyháztól kaptunk. Testvér a testvértől, gyülekezeti tag a lelkipásztortól és viszont, lelkipásztor az egyházi vezetőktől és viszont... Kell egy "hely", ahol meggyógyulunk, hogy szeressük az egyházat, a népet, amelyet Jézus drága áron váltott meg. Amíg nem szeretjük (újra) Jézus népét Jézus szeretetével, annak minden szennye és mezítelen rútsága ellenére, nem tudunk imádkozni megújulásért.

Heti gyakorlat: Vegyél részt egy olyan közösség istentiszteletén, amely egészen más, mint a tiéd, s ahol még nem voltál.

Hogyan használ Isten más keresztényeket, hogy általuk szeresse a várost? Hogyan lehet áldássá ez az egészen másfajta közösség, mint a tiéd, az itt élő emberek számára?

Mindezek fényében hogyan szeretheted te Isten népét jobban a városban? Felismeréseid fordítsd imádságba, majd rögzítsd a naplódba.

Első nap – Nehémiás 1.1-4

Nehémiás szembesül Isten népének nyomorúságával: *"Elmondták nekem, hogy azok, akik a fogság után megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban élnek abban a tartományban, Jeruzsálem várfala pedig csupa rés, és kapui tűzben égtek el."* Kérem az egyház Urát, hogy nyissa meg szemeim, és engedje látni egyházunk, gyülekezetünk bajait, gyalázatát, réseit... Tudom, hogy gyakran emlegetem ezeket panaszkodva, vagy éppen keserűn, cinikusan.

Most az Úrral együtt veszem számba: hol látom a hiányokat, nyomorúságokat. Kérem az Urat, hogy szíve szerint való szomorúságot, gyászt adjon nekem népünk elesettsége felett. Ha megadatik, itt időzöm vele, amint Nehémiás is tette (v. 4).

Második nap – Nehémiás 1. 4-7

Emlékeztetem magam arra, hogy előző nap szomorúságot, gyászt kértem egyházunk nyomorúságai felett. Ma Nehémiással együtt belépek a bűnvallásba, magamra véve egyházunk minden bűnét, a teljes felelősséget.

Látom, hajlamos vagyok mások kritizálására, a bűn önmagamon kívülre helyezésére, de látnom kell, hogy ez a Krisztus-test az enyém is, a nyomorúságai az én nyomorúságaim is, a bűnei az én bűneim is.

Nehémiással imádkozom tehát: *"Fordulj hozzám figyelmesen, tekints reám, és hallgasd meg szolgáló imádságát, aki most éjjel-nappal imádkozik előtted a te szolgálóidért, Izráel fiaiért. Vallást teszek Izráel fiainak a vétkeiről, amelyeket elkövettünk ellened. Vétkeztem én is és atyám háza népe is! Nagy gonoszságot*

követtünk el ellened, mert nem tartottuk meg azokat a parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket szolgáltnak, Mózesnek adtál."

Kérem és engedem, hogy mindazt, ami miatt keserű és kritikus vagyok az egyházban, a Lélek leplezze le a saját szívemben, és igaz bűnbánatot munkáljon.

Harmadik nap – Ef. 4.25-32

Amikor egyházunk vétkeibe beleállok, a szívemben nem csak saját vétkeimmel, hanem sebzettségeimmel is találkozom. Látom, hogy haragom, keserűségem, másokat rágalmazó beszédem részben abból fakadt, amit ellenem elkövettek. Szomorú szívvel ismerhetem el, hogy mennyi bántás, megbotrántoztatás, visszaélés van Krisztus testében, az egyházban.

Kérem Isten Lelkét, hogy hozza eléem mindazokat, akik felé harag, neheztelés van a szívemben. Gyülekezetem, lelkipásztorom, presbiterem, egyházi elöljáróm... Amint a Lélek emlékeztet arra, ami méltánytalan és nem krisztusi volt, felidézem magam előtt a mindannyiunkért kereszten függő Krisztust.

Rá nézve megbocsátok, elengedem a bűn-adósságot. Amint így bennem gyógyul Krisztus testének egysége, imádkozom mindazok lelki gyógyulásáért, akik az egyházban kaptak sebeket. Imádkozom Krisztus testének gyógyulásáért.

Negyedik nap – Nehémiás 1. 8-11

Az Úr múlhatatlan hűségére tekintek. Teljes szívemmel, teljes erőmmel tárom elé a kérésem: *"Emlékezz vissza arra az ígéretre, amelyet kijelentettél a te szolgáltnak, Mózesnek: Ha ti hűtlenek lesztek, én szétszélesztelek benneteket a népek közé, de ha megtértek hozzám, megtartjátok parancsolataimat, és teljesítitek azokat, akkor, ha az ég széléig űztelek is el benneteket, még ott is összeszedlek és elviszlek benneteket arra a helyre, amelyet kiválasztottam, hogy ott lakjék az én nevem. Hiszen a te szolgálid ők, és a te néped, akiket megváltottál hatalmaddal és erős kezeddal."* Isten hűségében bízva reménységgel vagyok, hogy ő újra gyönyörködik abban, ahogy neve majd közöttünk lakozik.

Ötödik nap – Nehémiás 1, Ef. 4. 25-32

Visszatekintek az egész hétre. Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által?

Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy az egyházat, ahogy azt Jézus szereti?

5. HÉT – Szeresd az Egyházat! - Isten népének szépsége, Ef. 3, 5.21-33

Isten népe Isten különleges alkotása. Magáénak váltotta meg, magáénak jegyezte el a szövetségben, saját magának igényli hitére és életére nézve - nem osztozik felette mással. Szereti, de féltőn szereti. Fellángol ellene haragja hűtlensége felett, mégsem bocsátja el véglegesen. Nem, hiszen népe az egész világot szem előtt tartó megváltásának eszköze. Így szeret bennünket, és így formálja bennünk is szeretetét népe iránt.

Heti gyakorlat:

Olvass híreket, folyóiratokat egyházad életéből (p. Parokia.hu, reformatus.hu, Reformátusok Lapja, Református Tiszántúl – a Forrás kávézóban több ilyen kiadványt is találhatsz.), és keresd azt, ami a gyülekezetek életében szép, ami Krisztust tükrözi.

Adj ezért hálát, és legalább egy embernek mondd el az e feletti örömed. Mindezek fényében hogyan szeretheted Isten népét jobban a városban? Felismeréseid fordítsd imádságba, majd rögzítsd a naplódba.

Első nap – Ef. 3.1-13

Pál bilincseket visel Jézus Krisztus evangéliumáért, azért a titokért, amelyet Isten korábban elrejtett, de kijelentett az ő idejében.

Meggondolom, milyen különleges misztériuma az Úrnak, hogy *"a pogányok örökös társaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is Krisztus Jézusért az evangélium által."* Elképzelem, ahogy Isten ma is kinyúl azokért, akik egészen távol vannak tőle, akik egészen különböznek az ő népétől, és Krisztusban közel hozza őket.

Meggondolom, hogy nincs még egy olyan közösség a világban, amelyben mindenkinek helye van Krisztus által. Lelkemben rátekintek gyülekezetemre, magam elé képzelem testvéreim, és elmélkedem azon, hogy e közösség által Isten gazdag bölcsessége lesz nyilvánvaló olyan szellemi erők és hatalmasságok előtt, amelyeket Krisztus lefegyverzett.

Gyönyörködöm azon, és még inkább vágyom rá, hogy a gyülekezet élete által Krisztus titka nyilvánvaló legyen a városban.

Második nap – Ef. 3.14-19

Az apostol Isten népéért imádkozik. Megpróbálom elképzelni, milyen lenne gyülekezetem és egyházunk, ha az Úr bőségesen adná közöttünk a belső ember megerősödését.

Hogyan néz ki az a gyülekezet, amelyben Krisztus gazdagon lakozik a szívekben, ahol szeretete egyre mélyebben átjár bennünket, amelyet Isten teljessége tölt be?

Milyen érzéseket kelt bennem ez most Isten népével kapcsolatban?

Milyen vágyakat fakaszt a szívemben?

Imádkozom gyülekezetemért, egyházunkért, ahogy a Lélek vezet ebben.

Harmadik nap – Ef. 3.20-21

Az apostol Istent dicsőíti, és engem is ebbe hív.

Meggondolom, micsoda erő munkálkodik bennem, bennünk az ő népében: az az erő, amellyel feltámasztotta Krisztust a halálból, az az erő, amely által Fiát mindenek felé ültette a maga jobbján (Ef. 1. 19-23).

Elképzelem, mi az, amit ő megtehet és meg is szeretne tenni gyülekezetemben, egyházunkban, városunkban.

Szabadon engedem szívem vágyát, és bátran, merészen kérem őt, jelentse ki dicsőségét. Konkrét kéréseket is megfogalmazok mindezek fényében.

Negyedik nap – Ef. 5.21-33

Isten teremtésének gyönyörű beteljesedése férfi és nő egy testté létele. Arra hivatott, hogy kifejezze a Szentháromság Isten gazdag szeretetközösségét. Isten úgy beszél népével való kapcsolatáról, mint férj és hitvese között fennálló szerelemről és szövetségről. Sokszor fájdalmasan vagy haraggal szól, amikor népe paráznává, hűtlenné válik.

Elképzelem, hogyan szerette Krisztus az egyházat, hogyan kívánja megtisztítani és maga elé állítani.

Milyen folt, szenny teszi tisztátalanná szeretett menyasszonyát?

Hogyan táplálja és gondozza saját vérén megvásárolt hitvesét?

Kérem, hogy amint ezen elmélkedem és imádkozom, szítsa fel bennem szeretetét gyülekezetem, egyházam iránt. Hadd lássam úgy, ahogy ő látja; hadd szeressem úgy, ahogy ő szereti.

Ötödik nap – Ef. 3, 5.21-33

Visszatekintek az egész hétre. Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által?

Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy az egyházat, ahogy azt Jézus szereti?

6. HÉT - Imádság a Lélek kiáradásáért (1)

Hogyan kezd Isten újat? - Ézs. 51:1-11.

Elképzelhető-e még egyszer öröm ott, ahol most sírás van? Élet ott, ahol most gyász és halál uralkodik? Ha meg tudott fordulni a helyzet - életből, bőségből, elégedettségből szomorúságba, gyászba - meg tud-e fordulni újra?

Ami elromlott, ami összetört, ami elveszett - helyreállhat-e ismét?

Ez a kérdés, amit Ézsaiás hallgatóinak Babilonban meg kell válaszolniuk. Hiszik-e, hihetik-e az örömhírt? Lesz-e megújulás, lesz-e új élet?

Tud-e, kész-e az Úr újat kezdeni egyházunkban és városunkban?

Heti gyakorlat: Séta és imádság egy temetőben, kórházban, idős otthonban, vagy hasonló helyen. A korai keresztények húsvét hajnalban temetőben is tartottak istentiszteletet, vallást téve arról, hogy Jézus Krisztus testben támadt fel, és mi is feltámadunk. Hogyan hat a halállal, elmúlással, törékenységgel való szembesülésünk arra, ahogy az evangéliumot hisszük és éljük?

Hogyan születhet élet ott, ahol most halál van?

Felismeréseid fordítsd imádságba, majd rögzítsd a naplódba.

Első nap - Ézs 51:1-3.

Kérem az Urat, hogy hallgathassak igazán rá, halljam őt úgy, ahogy ő ki szeretné magát és szándékait jelenteni nekem. Meggondolom, hogyan próbál az Úr az örömhír üzenetével eljutni a fogságban, gyászban élők szívéhez: emlékezteti őket kezdeteikre. A kőszikla, Ábrahám, a kút ürege, Sára, mint idős és meddő pár nem hordozott emberi reménységet arra, hogy élet és nép fog származni belőlük. Majd befogadom, amint a csüggedés, reménytelenség, halál képei helyett az Úr az Édeni élet képeit festi elém.

Kérem, hogy higgyem; imádkozom, hogy valóság legyen.

Jöjj el teremtő és megújító Lélek!

Második nap - Ézs. 51:4-6.

"Figyeljete rám..." Újból tudatosítom, hogy őt kívánom hallani, a megújulás reménységét sehonnan máshonnan nem tudom megnyerni. Meggondolom, hogy a küszöbön álló új élet alapja, hogy az Úr az, aki igéjével, igazságával, szabadításával kormányozza a népeket, uralkodik a történelem, a politika, a gazdaság felett. Milyen az az uralom, amit közöttünk munkál, hogyan kívánja, hogy a Lélek erejében eljőjön közénk ma az ő országa? Minden kételyemmel szemben elképzelem, hogy az ő uralma annyira szilárd, biztos és valóságos, hogy ahhoz képest a föld, amelyen járok, olyan múlandó, mint a ruha, amit moly emészt; a felettem kifeszülő ég, amelyre bármikor feltekinthetek olyan bizonytalan, mint a füst, amely pillanatok alatt eloszlik.

Jöjj el teremtő és megújító Lélek, kezdj újat városunkban!

Harmadik nap – Ézs. 51: 7-8.

"Hallgassatok rám..." Emlékeztetem magam, hogy még mindig az Úr beszél, aki örömhírt, megújulást jelent be. Meggondolom, hogy mennyi készséget, hitet találtam eddig a szívemben arra, hogy elhiggyem, ő kész és képes újat tenni bennem, a környezetemben, a gyülekezetemben, az egyházunkban, a városunkban.

Kérem, hadd legyen szívemben élő az örömhír. Hadd higgyem annyira, hadd zárjam magamba annyira, hogy mások kételkedése, hitetlensége, gyalázkodása se tudjon megingatni. Hadd szeresse általam az Úr úgy és annyira az ő népét és a városunkat, hogy ezért még a meg nem értettséget, a gúnyt, a félretételt is kész vagyok elhordozni.

Jöjj el teremtő és megújító Lélek, kezdj újat!

Negyedik nap – Ézs 51: 9-11.

"Ébredj, ébredj, szedd össze erődet, ó, ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában..." Ha Isten népe kiáltja az Úrnak, hogy ébredj és cselekedj úgy, mint a teremtés (a tengeri szörny legyőzése a teremtés mitikus elbeszélése) és az Egyiptomból való szabadulás alkalmával, akkor meghallotta és a szívébe zárta, hogy az Úr újat cselekszik. Beleállok hát az imádságba, és magam is kiáltom: Ébredj, Uram, ébredj! Emlékeztetem őt nagy tetteire a múltban, megvallom ígéreteit és hűségét, és kitartóan zörgetek ajtaján. Nem elégszem meg már azzal, hogy tudom, mit tett a múltban, hogy tudom, mire lenne képes a mában; azért kiáltok, hogy szálljon le, látogasson meg bennünket, láthatóan és hathatósan végezze szabadító munkáját városunkban.

Jöjj el teremtő és megújító Lélek, kezdj újat!

Ötödik nap – Ézs 51:1-11.

Visszatekintek az egész hétre. Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által?

Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy az egyházat és a várost, ahogy Jézus szereti?

Extra gyakorlat: Vegyél részt a Református Egyházközség

SZERERETHÍD akciójában!

7. HÉT - Imádság a Lélek kiáradásáért (2) - ApCsel 2:1-12, 37-47

Jézus ígérete (ApCsel 1:8) elkezd beteljesedni, a Lélek kiárad. A bábéli átok visszájára fordul. Egyszerű emberek bátorsággal és bölcsességgel hirdetik az evangéliumot. Megtérések születnek. Isten népe a maga szépségében, ragyogásában áll előttünk.

Első nap – ApCsel 2:1-4.

Felidézem az első pünkösd eseményeit. A tanítványok együtt vannak és egy szívvel és egy lélekkel kitartanak az imádságban.

Meggondolom, hogy mennyire váratlanul érkezett el, amit Jézus megígért. Nem tudták, mikor fog a megígért Szentlélek kiáradni rájuk, amint azt sem tudták, milyen formában fog ez megtörténni.

Elképzelem, amint a Lélek tűzhöz és szélhez hasonló jelenségben leszáll, és semmit nem hagy érintetlenül.

Vajon én hogyan viszonyulok ehhez? Vajon vágyom arra, hogy a Szentlélek kiáradjon ránk, akkor is, amikor nem tudom pontosan, mit fog ehhez hozni? Nem oltom-e meg a Szentlélek munkáját azzal, hogy előírnám neki, hogyan szabad és hogyan kell neki munkálkodnia?

Teljes bizalommal fordulok hozzá, és kérem, hogy áradjon ránk a Lélek, még akkor is, ha ennek minden következménye egyedül az ő kezében van.

Második nap – ApCsel 2:5-12.

Ahol a Szentlélek kiárad, megnyílik az ember szíve és szája: Isten felséges dolgait hirdetik.

Mikor magasztaltam utoljára Jézus Krisztust a megváltás csodájáért, az Atyát irgalmas szeretetért?

Mennyiben eleven és élő az Úr dicsőítése a szívemben ezekben a napokban? Kérem a Lelket, hogy töltsön be, hogy teljes szívemből és számmal, egész lényemből Jézus Krisztust magasztaljam.

Kérem, hogy áradjon ki a Lélek Isten népére, és ebben a magasztalásban szülessen megértés és egyetértés ott, ahol most széthúzás, vita és versengés van. Omoljanak le a falak, amelyek az örömhír megértése és befogadása ellen emelkednek a fejekben és a szívekben.

Arra vágyom, hogy a Lélek megelevenítő munkája nyomán minél többen hallják és értsék meg, valamint fogadják be az evangéliumot a városban.

Harmadik nap – ApCsel 2:37-41.

Felidézem magamban, hogy Péter evangélium hirdetésének mind a bölcsessége, mind az ereje a Szentlélekkel való beteljesedésből fakadt.

Magam elé képzelem a jeruzsálemi hallgatóságot, amint szembesülnek azzal, hogy Isten ítélete van rajtuk. Kérem az Urat, mutassa meg nekem, milyen az, amikor az evangélium valósága szíven talál. Imádkozom, hogy a Lélek adjon ilyen igehirdetést gyülekezetemben, az egyházunkban, és imádkozom, hogy áradjon ki, és százakat és ezreket vezessen el a Krisztusban való új életre. Hiszem, hogy annak, aki teremtette az eget és a földet, és aki kihozta Izraelt Egyiptomból, aki mindent sokkal bőségesebben megtehet, mint ahogy mi kérjük vagy elgondoljuk, annak cseppet sem lehetetlen, hogy városunkban százak és ezrek boruljanak le és ismerjék el, hogy Jézus Krisztus Úr!

Negyedik nap – ApCsel 2:42-47.

Az ige alapján hosszasan rátekintek Isten megújult népére. Elképzelem, milyen lenne a gyülekezetünk, ha ugyanezzel az elevenséggel jelenne meg benne a közösség, az ige tanítása, a rászorulókról való gondoskodás, a Lélek gyógyító és szabadító ajándékai, Isten magasztalása, az úrvacsorai közösség, és az evangélizáció, amelynek nyomán naponta növekedne a megtérőkkel. Felidézem, hogy ez az, amiért a názáreti Jézus Krisztus életét adta, hogy ez az az egyház, amelyet az Atya látni szeretne, és ez az a közösség, amelyet a Szentlélek ma is kész munkálni közöttünk.

Hálát adok mindazért, amit mindebből megtapasztalhatok a gyülekezetemben, egyházunkban. Kiáltok, hogy Isten még gazdagabban adja nekünk a Szentlélek ajándékát, hogy mindezekben növekedhessünk, és gyülekezetünk egyre inkább Krisztus valóságát közvetítse a városban.

Ötödik nap – ApCsel 2:1-12, 37-47

Visszatekintek az egész hétre. Miben mozdította szívem az Úr?

Hol találtam ebben reménységet, örömet, vagy éppen mikor éreztem az imádságot nehéznek, gyümölcstelennek?

Megkérdezem, hogy mit szeretne nekem tanítani mindezek alapján.

Hogyan akar formálni az imádság által? Azzal az igével, azzal a témával imádkozom, ahova Isten Lelke hív most: hogyan szerethetném úgy az egyházat és a várost, ahogy Jézus szereti?

Végül hálát adok neki minden ajándékáért, amellyel ebben a hét hétben elhalmozott. Magasztalom és dicsóítem őt, tudván, hogy az ő győzelme biztos, és eljön az a nap, megállíthatatlanul, amikor újra az egész földet beborítja az ő ismerete és dicsősége.

Gyakorlat: Részt veszek imádkozó testvéreimmel együtt pünkösdi nagygyűlésen a *Szeresd a várost, szeresd az egyházat!* imakezdeményezés záróalkalmán.

JEGYZETEK:

NYÍRBÁTORI
REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG